

FF UK v Praze, katedra psychologie
Posudek bakalářské práce

Jméno autora práce: Nicolas Say

Název bakalářské práce: Kognitivní komplexita a její měření

Vedoucí práce: PhDr. Luděk Stehlík

Obsahová hlediska práce

	1	2	3	4
Cíle práce (uvedeny jasně – nejasné, neuvedeny)	x			
Soulad obsahu s názvem (ano – částečně)	x			
Členění kapitol (logické členění – nevhodné strukturování)		x		
Postiženy relevantní aspekty problému (jednoznačně – spíše ne)	x			
Stanovené cíle (splněny – nesplněny)		x		

Úroveň návrhu projektu

	1	2	3	4
Problém (jasně vymezen – nejasné vymezení)		x		
Projekt (analyzován ve vztahu ke klíčovým pojmům – zabývá se jinou problematikou)		x		
Metodologie práce (vhodně zvolená – zcela nevhodně zvolená)	x			
Propojení literárně přehledové části s návrhem projektu (organické, projekt logicky navazuje na 1. část – obě části jsou nesourodé)	x			

Formální hlediska práce

	1	2	3	4
Jazyková a stylistická úroveň (práce je čtivá, použití jazyka přiměřené – nevyhovuje)		x		
Formální úprava práce (odpovídá požadavkům – zahrnuje množství formálních chyb)	x			
Grafická úprava (vyhovuje – nevyhovuje)	x			
Množství využitých literárních zdrojů (dostatečné – nedostatečné)	x			
Aktuálnost literárních zdrojů (vesměs z posledních let – zdroje značně zastaralé)	x			
Využití cizojazyčných zdrojů (dostačující – minimální)	x			
Odkazy v textu (vcelku odpovídají standardům – chybně uváděné odkazy)	x			
Seznam literatury (kompletní, bez větších chyb – nekompletní, s množstvím chyb)	x			

Celkové hodnocení práce:

Autorovi se v teoreticko-přehledové části podařilo dobře shrnout a popsat poměrně fragmentární oblast psychologického výzkumu kognitivní komplexity a to navzdory omezenému množství dostupné literatury k tomuto tématu. Práce je čtivě napsaná, přesto jí lze z jazykového hlediska vytknout časté používání nespisovných výrazů a častější výskyt stylistických chyb a neobratností. V některých případech autor rovněž nezvolil ty nejpřílehavější termíny (např. *teoretická operacionalizace* nebo *přírůstková hodnota testu*). Za relativně slabší považuji „empirickou“ část – chybí mi explicitní zdůvodnění, proč autor tvorbu testu váže na oblast personální psychologie; operacionální definice kognitivní komplexity, ze které chce autor vycházet při konstrukci testu, je pouze naznačena; návrhy položek jsou uvedeny bez jakéhokoli komentáře, který by přiblížil, jak autor přistoupil k jejich tvorbě a jak odrážejí jeho pojetí kognitivní komplexity; chybí mi hlubší úvaha nad typem položek, které by bylo možné použít k měření kognitivní komplexity (např. položky z testů maximálního vs. typického výkonu apod.); autor v jednom případě zaměňuje kontrastní a diskriminační validitu; tato část práce je méně přehledně strukturovaná a hůře se v ní orientuje.

Otázky, podněty k obhajobě:

- Jak autor rozumí konceptu kontrastní validity?
- Z čeho autor vychází při určení minimálního počtu (60) položek v novém testu?
- Proč se autor domnívá, že skóry z nového testu pravděpodobně nebudou mít normální rozdělení?
- Jakou autor předpokládá míru vnitřní konzistence u testu, který bude měřit všechny aspekty kognitivní complexity?
- Jak chce autor docílit toho, že navrhovaný test bude měřit všechny hlavní aspekty kognitivní complexity a přitom bude snazší na administraci než existující metody na měření jednotlivých dílčích aspektů kognitivní complexity?
- Co autor soudí o možnostech tréninku či rozvoje kognitivní complexity?

Návrh klasifikace: Práci doporučuji k obhajobě s celkovým hodnocením výborně až velmi dobře.

V Praze dne 30. 9. 2017